

Cuvântul care zidește

FOAIA DUMINICALĂ A PAROHIEI „ȘERBAN VODĂ”
Anul V Nr. 19 (219) - 10 mai 2015

**DUMINICA A 5-A DUPĂ PAȘTI
(a Samarincei)
SF. AP. SIMON ZILOTUL;
SF. MC. ALFEU, FILADELF
ȘI CIPRIAN**

Apa cea vie a credinței ortodoxe

Convorbirea Domnului Iisus Hristos cu femeia samarineancă este o lecție de catehizare pentru noi toți. Din această Evanghelie, noi preoții învățăm cu câtă înțelepciune trebuie să câștigăm sufletele oamenilor pentru viața veșnică. Creștinii buni învață că „apa cea vie”, dătătoare de viață a credinței ortodoxe se află numai la fântâna vieții care este Biserica. Aici ne așteaptă Mântuitorul să venim să ne închinăm, să ne rugăm, și să-L lăudăm, să ne mărturisim păcatele și să-I cerem iertare și mântuire. Aici cei necredincioși și rău credincioși se convertesc la dreapta credință ca femeia samarineancă, aici cer de la Hristos apa cea vie a credinței. Aici învățăm să ne rugăm în duh și în adevăr, și tot aici învățăm cum putem convinge și aduce la Hristos pe frații noștri care zac în întunericul păcatelor. Deci să venim frecvent la biserică, știind că nu este mântuire în afara Bisericii. ❖

Apel pentru suflet

Ați fost mereu aproape de biserica noastră în momentele deloc ușoare prin care am trecut. Încep să capete contur toate visurile noastre frumoase. Stă să se vadă turnul bisericii și acoperișul grădiniței. De asemenea, dorim să finalizăm lucrarea gardului și să punem în folosință cantina socială a bisericii.

Nu treceți nepăsători pe lângă aceste lucrări, mai ales că stăm și gândim să punem și clopotele bisericii care vor striga cu durere și plecarea noastră din această lume. Acolo unde vom da socoteală cât de mult L-am iubit pe Dumnezeu și vom fi întrebați unde ne-am adunat comoara. Știind toate acestea, să nu uităm că cea mai mare binefacere din lumea aceasta a fost, este și va rămâne rugăciunea. ❖

Părintele Dinu Pompiliu

FÂNTÂNA LUI IACOV

Este singurul loc de pelerinaj creștin-ortodox de pe teritoriul Samariei. Fântâna are o adâncime de 35 de metri. Un călugăr grec care o supraveghează oferă pelerinilor însetați din apa ei proaspătă și rece.

Fântâna a fost săpată de Iacov pe pământul cumpărat de la fiii Hemor (Emmor) Heveul (Facere 33, 18). Nomazii obișnuiau să aibă sursa lor proprie de apă spre a nu fi dependenți de locuitorii așezărilor lângă care își stabileau corturile.

Aceasta este fântâna la care a întâlnit-o Hristos pe Femeia Samarineancă în drumul din Ierusalim spre Galileea (Ioan 4, 4-42); de aici, al doilea nume dat de arabi fântânii: Bir es-Samarieh.

Datorită faptului că la fântâna lui Iacov Iisus vorbește despre apa vie, comunitatea creștină din această regiune a folosit apa acestei fântâni pentru săvârșirea Botezului.

Conform unor mărturii din veacul al IV-lea, la fântâna lui Iacov exista o bisericuță construită. De atunci, ea a fost recunoscută ca loc de pelerinaj creștin. Bisericuța a fost arsă în timpul revoltei samarinenilor din anul 485 și a fost refăcută în secolul șase de către

Împăratul Iustinian. Dar, a fost din nou distrusă în urma invaziei persane și a celei arabe, care i-a succedat.

La sfârșitul secolului XIX, Patriarhia Ierusalimului a cumpărat terenul și a început construcția unei biserici pe temelii mai vechi. Din lipsă de fonduri, lucrările s-au oprit în timpul primului război mondial, dar au fost încheiate în ultimii ani. Încheierea lucrărilor la biserica neterminată a fost rânduită de pronia divină părintelui arhimandrit Iustinos Aghiotafitul. Acesta, în 1998 a reînceput lucrările, ridicând o biserică măreață, vrednică de istoria și slava Fântânii lui Iacov.

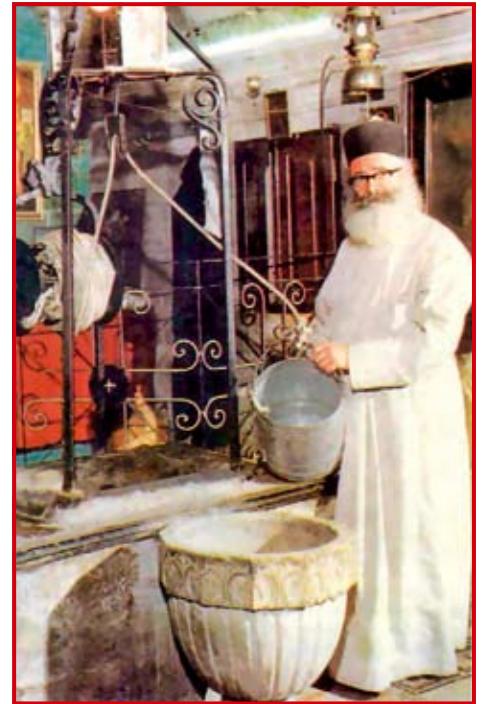
Noul așezământ a fost închinat Sfintei Fotini Samarineanca. În partea de nord a bisericii a fost ridicat un paraclis în cinstea Sfântului Iustin Martirul și Filozoful, samarinean din Neapole, iar în partea sudică un paraclis în cinstea Sfântului Nou-Mucenic Filumen, care a pătimit mucenicia la Fântână, pe 29 noiembrie 1979.

În anul 2009, după canonizarea Sfântului Filumen, aici au fost așezate spre închinare moaștele noului mucenic. ❖

(Doxologia.ro)

NOUL MUCENIC FILUMEN DE LA FÂNTÂNA LUI IACOV

Sfântul Filumen – după numele de mirean, Sofoklis – s-a născut la Nicosia, pe 15 octombrie 1913. Părinții lui erau evlavioșii Gheorghe și Magdalena. Era frate geamăn cu Părintele Elpidios, după lume – Alexandru, și de mici s-au deosebit prin dragostea de Dumnezeu și de aceea, de foarte curând s-a aprins în ei dorul după viața monahicească.

In anul 1927, în vârstă fiind de numai 14 ani, au plecat amândoi la Sfânta Mănăstire Stavrovouni, după ce au primit binecuvântarea duhovnicului lor, dar și a evlavioșilor lor părinți. Acolo au rămas aproape 6 ani, până când exarhul Preasfântului Mormânt i-a luat ca să învețe carte la Gimnaziul Patriarhiei Ierusalimului, unde în 1934 erau deja elevi ai cunoscutei Școli a Sfântului Sion.

În 1937 au fost tunși în monahism, Sofoklis primind numele de Filumen, iar Alexandru, numele de Elpidios. Pe 5 septembrie al aceluiași an au fost hirotoniți diaconi și în 1939 au absolvit Gimnaziul Patriarhiei. Părintele Elpidios a plecat din Țara Sfântă, pentru a sluji în alte locuri. Sfântul Filumen a rămas la Ierusalim vreme de 45 de ani încheiați, până la martiriul său. În 1943 a fost hirotonit preot și după ce a trecut prin diferite slujiri în Patriarhie, dovedind totdeauna răspundere, frica lui Dumnezeu și arătând multă dragoste față de Părinții aghiotafii și față de toți oamenii, pe 8 mai 1979 a fost trimis la Fântâna lui Iacov, unde a slujit până la moartea sa martirică din 29 noiembrie al aceluiași an. Acolo se confrunta cu multe probleme din partea evreilor fanatici care în continuu îl amenințau

că, dacă nu părăsește Fântâna și dacă nu ia icoanele Răstignitului, îl vor omorî. El însă le răspundea că nu va părăsi niciodată acest loc de închinare, ci că era gata chiar să primească și moarte martirică, rămânând un credincios paznic al acestui loc de închinare.

Cu o săptămână înainte de martiriul său, un grup de sioniști fanatici au venit la mănăstirea Fântâniei lui Iacov, pretinzând că acesta este un loc sfânt al evreilor și cerând ca toate crucile și icoanele să fie înlăturate. Desigur, Sfântul le-a atras atenția că pardoseala pe care călcau data din vremea Împăratului Constantin, cu a cărui poruncă, înainte de anul 331 d.Hr., s-a înălțat aici o sfântă biserică creștină care a funcționat ca atare vreme de 16 veacuri și că s-a aflat sub administrația samaritenilor opt veacuri înainte de crearea statului israelitean. Restul bisericii inițiale fusese distrus în secolul al VII-lea, în timpul năvălirii lui Sahi Hosran Parnis, când evreii din Ierusalim au găsit bun prilej și i-au măcelărit pe toți creștinii din oraș. Grupul de sioniști a plecat proferând amenințări și ocări pe care creștinii locului le îndură în mod obișnuit în Țara Sfântă.

După câteva zile, în după-amiaza zilei de 29 noiembrie a anului 1979, ziua de pomenire a Sfântului Mucenic Filumen, pe o ploaie torențială cumplită, niște evrei fanatici au intrat în spațiul mănăstirii Fântâniei lui Iacov și, în timp ce Sfântul săvârșea Vecernia, l-au atacat cu topoarele, l-au maltrat și la urmă l-au omorât. Martiriul lui a fost cumplit: tăierea în bucăți mărunte a celor trei degete prin care își făcea semnul Crucii arată că e fost cumplit

chinuit în încercarea de a-l face să se lepede de credința creștină. Fața i-a fost crestată cu bestialitate în chipul Crucii. În continuare, au profanat Biserica și Crucea și au aruncat o grenadă distrugând locul.

Este zguduitoare mărturia părintelui Sofronie, cel care a luat în primire cinstitele moaște ale martirului, ca să îl îmbrace și ca să îl pregătească pentru înmormântare. El spune că trupul lui a rămas cald și flexibil 5 zile după martiriul său și că Sfântul „l-a ajutat” pe Părintele Sofronie să îl îmbrace. Tulburătoare este de asemenea și mărturia fratelui său după trup, părintele Elpidios, care, deși se afla la mii de kilometri depărtare, a auzit glasul părintelui Filumen care i-a spus: „Fratele meu, mă omoară spre slava lui Dumnezeu. Te rog, nu mă răzbuna!”.

Biserica îl prăznuiește pe Sfântul Mucenic Filumen pe 29 noiembrie, iar moaștele lui cele izvorâtoare de bună mireasmă și făcătoare de minuni se află în noua biserică, impunătoare, care a fost construită la Fântâna lui Iacov, spre cinstirea Sfintei Fotini Samarineanca, a Sfântului Filumen și a Sfântului Iustin. Ctitorul acestei noi biserici este Arhimandritul Iustin, căruia Sfântul Filumen i se arată adeseori și îl păzește de atacurile fanaticilor evrei care continuă amenințările împotriva părintelui Iustin și a sfântului loc de pelerinaj. Mii de ortodocși sosesc an de an aici, ca să se închine la sfintele lui moaște de la Fântâna lui Iacov, din Samaria. ❖

SFÂNTUL APOSTOL SIMON ZILOTUL

Sfântul Apostol Simon Zilotul nu este altul decât mirele de la Cana Galileii. La nunta acestuia, Iisus a făcut prima minune - prefacerea apei în vin. I s-a dat numele de „Canaanitul” și de „Zilotul” spre a-l deosebi de Sfântul Petru și de Sfântul Simeon „fratele Domnului”, urmașul Sfântului Iacob la Episcopia Ierusalimului.

Sfântul Simon Zilotul, numit și Natanael, este cel care și-a lăsat casa, părinții și mireasa pentru Mirele cel ceresc. Sfântul Simon Zilotul era de neam din Cana Galileei, cunoscut Domnului nostru Iisus Hristos și Preacuratei Maicii Sale, deoarece Cana nu este departe de Nazaret. Odată cu Pogorârea Duhului Sfânt, mirele cel din Cana a început a propovădui și el, alături de Apostoli, Evanghelia în toată lumea. El a propovăduit în Mauritania, Africa și Britania, unde și-a dat și sufletul său, fiind răstignit și îngropat.

Moaștele Sfântului Simon Zilotul

În București, la Biserica Podeanu aflată pe stradă Dornei (în apropierea Pieței Chibrit) se află o părticică din sfintele sale moaște. Moaștele Sfântului Simon Zilotul sunt acoperite de un baldachin construit după modelul celui aflat la Roma, într-una din catacombele unde se află moaștele Sfinților Chiril și Metodieu.

Cele mai multe persoane vin aici să ceară ajutorul în căsătorie. Sfântul Simon Zilotul este grabnic ajutător celor care vin cu această rugămintă.

Despre felul minunat în care moaștele Sfântului Simon Zilotul au ajuns la biserica Podeanu, părintele paroh Vasile Ailioaei ne-a mărturisit: „Moaștele Sfântului Simon Zilotul au fost aduse aici din 1971, atunci când episcopul Valerian (Prea Sfințitul Valerian Zaharia - episcop al Oradiei) a venit și s-a sălășluit într-una din casele parohiale ale acestei parohii. Preasfințitul Valerian ajunge în București pentru că s-a opus autorităților comuniste care doreau închiderea mănăstirilor în urmă decretului 410. Din 1971 și până în 1996 a fost cu adevărat o taină. Episcopul Valerian era cel care păstra moaștele Sf. Apostol Simon Zilotul, se închina lor și nu lăsa pe nimeni să intre în acea cameră, decât numai pe cei apropiați. Înainte de a-și da sfârșitul în mâinile lui Dumnezeu a lăsat ca această taină să fie cunoscută.”

Preasfințitul a dăruit aceste odoare de preț Bisericii Podeanu ca urmare a dragostei cu care a fost înconjurat, în ultimii ani ai vieții, de părintele paroh Vasile Ailioaei, de familia acestuia și de toți enoriașii bisericii. (crestinortodox.to)

Ajutorul

Sfântului Apostol Simon Zilotul

„Aici (n.r. – la biserica Podeanu) am reușit să mă întăresc foarte mult în credință. Cu mine, Dumnezeu și Sfântul Simon au făcut minuni. Am fost plecată cu soțul un an în Austria, dar nu am reușit să ne acomodăm și ne-am întors. Datorită credinței și ajutorului lui Dumnezeu am reușit să ne găsim foarte ușor serviciu, s-a făcut lumină în căsnicia noastră și comunicăm mult mai bine în familie și cu prietenii. Dumnezeu ne ajută mereu”, spune Sorina Cristina Miron, auditor într-o bancă. Recunoaște că la această biserică a venit datorită unei prietene care „a trecut prin momente grele, dar revenind pe calea adevăratei credințe și-a găsit și un soț minunat. Acum este însărcinată. Ne ajută mereu sfântul, numai trebuie să crezi și să te rogi în fiecare moment la el”, mai spune doamna Miron.

Daniela Scutaru, o pensionară care a lucrat în cercetarea mediului, susține că a venit aici datorită copilului ei, când avea 4 ani. „Mama mea era foarte credincioasă. Mergea la altă biserică cu copilașul meu. Dar, în tramvai, când treceau pe lângă Biserica Podeanu, copilul mereu îi spunea că vrea aici. De atunci venim aici, de peste 20 de ani, datorită copilului meu. În acea perioadă eram în divorț, copilul avea niște tulburări care nu erau de natură medicală. Până și doctorul mi-a spus să merg la un preot, că nu mai avea ce să-i facă. Aici, s-a întâmplat o minune, copilul a început să se liniștească. Acum, fiul meu este căsătorit, cu o fată pe care a cunoscut-o tot aici, la Sfântul Simon Zilotul. Datorită credinței am reușit să depășim multe necazuri”.

Sfântul Apostol Simon Zilotul îi ajută și pe cei în prag de divorț. ❖

(basilica.ro)

Emisiunea Trinitas TV „Misiune și comuniune”

Pentru că 2015 este în Biserica Ortodoxă Română „Anul omagial al misiunii parohiei și mănăstirii azi”, noua emisiune din grila Trinitas TV ne oferă în fiecare miercuri de la ora 21 o întâlnire cu ierarhi, preoți și ieromonahi, din țară, dar mai ales din diasporă. În mare parte emisiunile sunt realizate de părintele Dinu Pompiliu și urmărindu-le afli mai multe despre rolul comunităților ortodoxe, a parohiilor și mănăstirilor românești din România și străinătate, și-n același timp înțelegeți mai bine rostul tău misionar, al creștinului care trăiește atât viața

liturgică din parohia sa, dar și viața de familie și socială în comunitatea din care face parte.

Vă invităm să urmăriți emisiunea în fiecare miercuri la ora 21, la Trinitas TV sau să o căutați pe site-ul Trinitas TV, pe YouTube sau chiar pe site-ul www.parohiaserbanvoda.ro. Cu siguranță veți afla lucruri de folos duhovnicesc, veți descoperi ce binecuvântare este să faci parte dintr-o comunitate parohială în țară și cât de greu, dar cu câtă dragoste cei din diasporă încearcă să aducă Biserica din țară în comunitățile în care trăiesc. ❖

Rânduiala Sfintei Liturghii

LITURGHIA CATEHUMENILOR (III)

liturgic, Nicolae Cabasila observă că, până în acest moment, Sfânta Evanghelie a stat închisă, așa cum Iisus Hristos a tăcut în prima parte a vieții Sale, singura mărturie asupra dumnezeirii Lui venind de la Tatăl în momentul botezului. Acum, prin mâinile și vocea preotului, Evanghelia se deschide și grăiește, așa cum însuși Hristos le-a grăit mulțimilor și cum i-a învățat pe sfinții apostoli, poruncindu-le să-I ducă învățătura la toate neamurile. ❖

Sfântul Mucenic Ioan Valahul

Sfântul Mucenic Ioan Valahul strălucește în calendarul ortodox ca un alt Iosif cel frumos. Născut în Țara Românească în anul 1644, este luat ostatic de turci în anul 1659. Pe drumul către Istanbul, un oștean turc mai bogat l-a cumpărat cu gând spurcat, pentru că era frumos la chip și tânăr la trup. Împotrivindu-se Ioan, oșteanul a căzut și a murit. În urma judecății vizirului, Ioan a fost dat soției turcului, care după ceva timp a fost și ea pornită de poftă pentru el. I-a promis că îl ia și de soț, numai să renunțe la Hristos. Dar pentru că Sfântul Ioan a fost neclintit în credință, văduva l-a dat mai-marelui cetății să fie judecat pentru uciderea soțului ei. La multe suferințe și chinuri a fost supus sfântul, dar le-a îndurat cu bărbăție. Însă, la rugămintea femeii, Sfântul Ioan a fost spânzurat în marginea Istanbulului, la 12 mai 1662, într-o vineri, înainte de Înălțarea Domnului. ❖

Rugăciune cu lacrimi

Omenirea se află în starea mult necăjită, vrednică de plâns a înviorării și întreitii învățării a păcatului. Cu lacrimi trebuie să ne rugăm mereu lui Dumnezeu pentru oameni ca să potolească viforul păcatelor și al patimilor și ca să îndrepteze omenirea la limanul cel lin al sfintei voci Lui. Prin dreptatea și prin milostivirea dumnezeiască ți-a fost dată, creștine, cinstea slăvitei lupte pentru dreptatea lui Dumnezeu, pentru credință și pentru cruce, ți-au fost date ajutorul dumnezeiesc în luptă, slăvită biruință și cununa cea veșnică. „Celui ce biruiește, voi da lui să șadă cu Mine pe scaunul Meu, precum și Eu am biruit și am șezut cu Tatăl Meu pe scaunul Lui” (Apoc. 3, 21). ❖

Sfântul Ioan de Kronstadt

Trisaghionul

sau cântarea îngerească

După înălțarea Bisericii în cer, exprimată simbolic de ritualul Vohodului mic – Ieșirea cu Sfânta Evanghelie –, oamenii și îngerii se unesc în slăvirea sfințeniei lui Dumnezeu prin intonarea cântării întreit sfinte cunoscută sub numele de trisaghion: „Sfinte Dumnezeule, Sfinte Tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi!”.

Este un imn procesional apărut în secolul al V-lea. Cântarea „întreit sfântă”, este un imn vechi pe care Biserica l-a încorporat în Dumnezeiasca Liturghie și în alte slujbe, și chiar și în rugăciunile începătoare, adică în fiecare slujbă bisericească.

Tradiția, prin Sfinții Părinți, ne arată că acest imn este pe drept numit „cântare îngerească”, întrucât a fost primit de un copil din Constantinopol chiar de la îngerii, în timpul unei urgii venite peste locuitorii capitalei în vremea patriarhului Proclu (după cum istorisește Sfântul Ioan Damaschin). Pe de altă parte, proorocul Isaia ne dezvăluie cântarea îngerească a serafimilor, care îl laudau pe Dumnezeu prin cuvintele: „Sfânt, sfânt, sfânt este Domnul Savaot, plin este tot pământul de slava Lui!”.

Citirile din Sfânta Scriptură

Apostolul, adică citirea unei bucăți din Faptele sau din Epistolele Apostolilor, închipuie trimiterea Sfinților

Apostoli la propovăduire, iar citirea Evangheliei închipuie pe Însuși Mântuitorul propovăduind mulțimilor.

De aceea trebuie să fim cu luare aminte la citirea lor, mai ales a Sfintei Evanghelii. Mai ales că suntem îndemnați prin cuvintele: „Cu înțelepciune, drepti, să ascultăm Sfânta Evanghelie”. Este un îndemn la atenție și luciditate, dar și la respect, bunăcuviință și evlavie: pericopa evanghelică se ascultă stând în picioare, atenți la fiecare cuvânt. Există la noi și obiceiul de a se îngenunchia în timpul citirii Evangheliei, ca și cum am fi chiar în fața Mântuitorului.

De ce se citește mai întâi Apostolul și apoi Evanghelia, de vreme ce aceasta din urmă are prioritate nu numai cronologică, ci și de conținut?

Domnul Hristos nu i s-a arătat lumii dintr-o dată, năprasnic, ci progresiv, înaintând de la simplu la compus, de la elementar la complex. În viață: de la smerita naștere, la glorioasa înălțare; în învățatură: de la predica de pe munte, la marea cuvântare de despărțire; în minuni: de la prefacerea apei în vin, la învierea lui Lazăr; în iconomia mântuirii: de la moarte și înviere, la cea de a doua venire. În acest sens, textele apostolice ar fi doar învelișul Evangheliei, pe când Evanghelia este însuși miezul.

Desigur, citirile biblice au și un rost instructiv, de cunoaștere a cuvântului dumnezeiesc. Interpretând simbolismul

PROGRAMUL BISERICII ȘERBAN VODĂ ÎN PERIOADA 10 - 17 MAI 2015

ZIUA	ORA	SLUJBE/activități
Duminică 10 mai	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica a 5-a după Paști (a Samarinenței) - Utrenia, Sfânta Liturghie
Miercuri 13 mai	07 ³⁰ -09 ³⁰ 17 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Sfânta Liturghie Sfântul Maslu
Vineri 15 mai	07 ³⁰ -09 ³⁰ 17 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Sfânta Liturghie Vecernie cu Litie, Acatist
Sâmbătă 16 mai	07 ³⁰ -10 ³⁰ 17 ⁰⁰ -18 ⁰⁰	Sfânta Liturghie, Pomenirea morților Vecernie
Duminică 17 mai	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica a 6-a după Paști (a Orbului din naștere) - Utrenia, Sfânta Liturghie

CONTRIBUȚIA ENORIAȘILOR PAROHIEI ȘERBAN VODĂ PENTRU ANUL 2015 A FOST STABILITĂ LA 100 LEI